

Біла акула

Підготувала

Учениця 7- В класу

Гладишева Вікторія

Акула біла

- Акула біла, також велика біла акула, кархародон[1], біла смерть (лат. *Carcharodon carcharias*) — вид хрящових риб монотипного роду білих акул родини оселедцевих акул. У ЗМІ також відома як велика біла акула (дослівний переклад з англійської).

- Зустрічається в поверхневих прибережних і відкритих водах всіх океанів Землі (крім Північного Льодовитого). Біла акула є однією з найбільших хижих риб на Землі. У середньому вони виростають до 4,6 м завдовжки[2][3], хоча були зареєстровані зразки більше 6 м і вагою до 1900 кг[4].

Статева зрілість у самок настає у віці 12-14 років, а у самців — 9-10 років. Тривалість життя оцінюється приблизно в 27 років[5] Раціон в основному складається з морських ссавців. Крім того, вона полює на різноманітних риб і морських птахів.

- Це найнебезпечніший для людини вид акул, саме їй приписують більшість нападів на людей[6][7][8].
- Знаходиться на межі зникнення — на Землі їх близько 3500 особин[9].

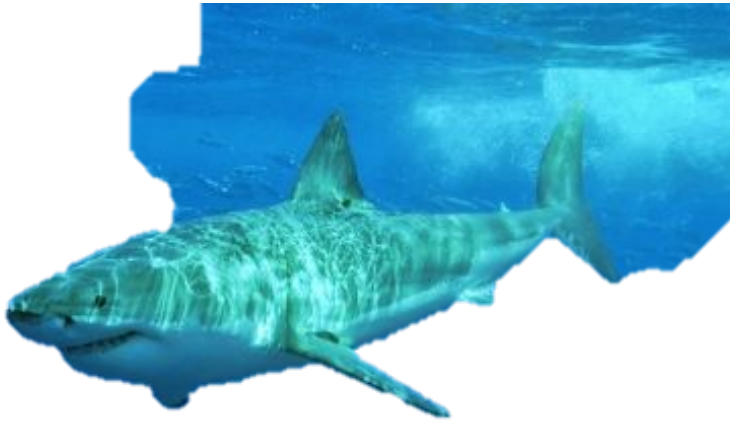

- У бестселері Пітера Бенчлі і поставленому за його мотивами блокбастері Стівена Спілберга «Щелпи» біла акула зображена у вигляді зухвалого людожера; проте насправді люди не є найкращою здобиччю цього виду[10].

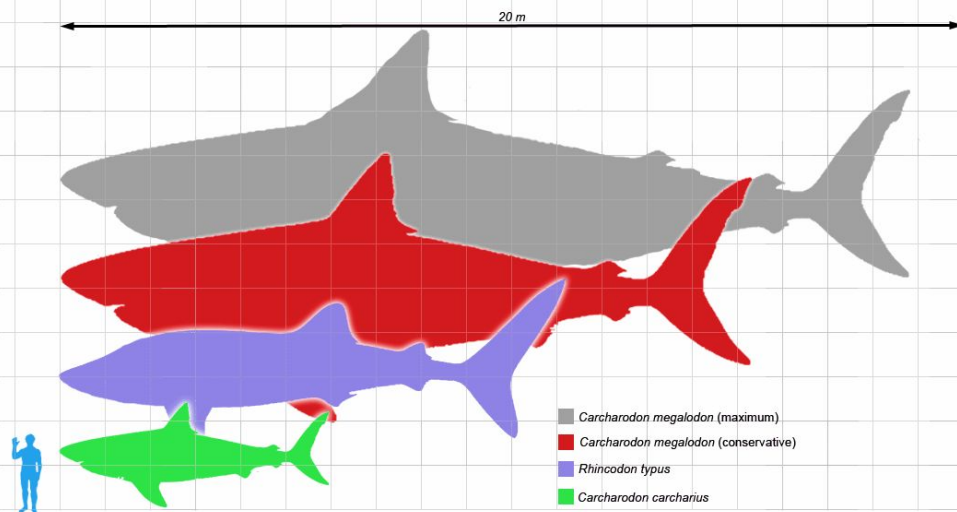
- Білі акули мешкають у відкритому океані і прибережних водах континентального і острівного шельфів з температурою 12-24 °С, зазвичай ближче до поверхні води, населяючи райони прибережжя помірного клімату[5]. Деякі великі особини з'являються і в тропічних водах, крім того, вони регулярно здійснюють тривалі трансокеанічні подорожі. Цей вид зустрічається і на пристойній глибині — зафіксовано випадок вилову білої акули на 1280 метрах донними знаряддями вилову разом з *Hexanchus griseus*.

- Спостереження показують, що принаймні великі особини переносять досить широкий спектр температур навколишнього середовища — від холодних морів і океанського дна до узбережжя тропіків. Водночас особини менших розмірів (менше 3 м) частіше зустрічаються в помірних широтах[5].

- Райони проживання
- Основні центри скупчення білої акули — це прибережні води американської Каліфорнії та мексиканської Нижньої Каліфорнії, Австралії і Нової Зеландії, Південно-Африканської Республіки та, колись, Середземне море [17]. Одна з найчисельніших популяцій білих акул мешкає навколо Дайер-Айленд, ПАР, саме там проводилися практично всі дослідження цього виду.

- Її можна зустріти в районі Східного узбережжя США, біля берегів Куби, Багамських островів, Аргентини, Бразилії; у Східній Атлантиці — від Франції до ПАР; в Індійському океані біла акула з'являється в Червоному морі, біля берегів Сейшел, а також у острова Реюньйон і у водах Маврикія; в Тихому океані — від Далекого Сходу до Нової Зеландії і західного узбережжя Америки[6].

- Білі акули, як правило, патрулюють невеликі архіпелаги, населені ластоногими (тюленьями, морськими левами і моржами), рифи, мілини і кам'янисті миси, оточені вузьким континентальним або острівним шельфом. Вони цілеспрямовано рухаються у поверхні або у дна.

- Розмір типової дорослої особини білої акули — 3,7-4,9 метрів. Самки, як правило, більші за самців. Найбільша зареєстрована вага (1878 кг) мала самка довжиною 5,4 м, спіймана в вересні 1986 року біля берегів Пойнт-Вінсент[21].

Максимальний розмір білої акули є гаряче обговорюваною темою. Річард Елліс і Джон Е. МакКоскер, визнані наукові експерти з акул, присвятили цьому питанню цілий розділ у своїй книзі «Велика біла акула» (1991), в якій вони проаналізували різні повідомлення про максимальні розміри акул. Елліс і МакКоскер визначили розмір найбільшого екземпляра, довжина якого була достовірно виміряна, в 6,4 метра.

Білі акули полюють в основному в денний час. Вони харчуються рибою, наприклад, тунцями, скатами та іншими акулами, китовими (дельфіни, кити, морські свині), ластоногими (тюлені, морські котики, морські леви), морськими черепахами, морськими видрами і птахами][2][34]. Не оминають стороною і туші мертвих китів. Був зареєстрований випадок, коли білі акули об'їдали тушу мертвого кита разом з тигровими акулами[35].

- На дельфінів і морських свиней білі акули нападають знизу, ззаду або зверху, щоб ті не могли засікти їх за допомогою ехолокації. Акули полюють на темних, сірих, горбатих дельфінів, афалін, і білокрилих морських свиней[42]. Близькі зустрічі дельфінів і великих акул часто закінчуються відходом дельфінів геть.

Дякую за увагу!

